

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU XLIX.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

N°. 150.

Duminică, 6 (18) Iulie.

1886.

Nou abonamentu

la

„Gazeta Transilvaniei“.

Cu 1 Iulie 1886 st. v., s'au început unu nou abonamentu, la care invităm pe toți onorații amici și priijinitori ai foiei noastre.

Prețulu Abonamentulu:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„ șese „ 6 „

„ unu anu 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci

„ șese „ 20 „

„ unu anu 40 „

Abonarea se pôte face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Abonaților de pân'acum li-se recomandă a însemna pe cuponul numărul fășiei sub care au primitu diarulul.

Domni ce se voru abonă din nou să binevoescă a scrie adresa lămurită și a arêta și posta ultimă.

Administrațiunea.

Roșu-galbenu-venetu.

IV.

Brașovă, 5 (17) Iuliu.

D-lu Tisza, ne asigură foile maghiare, vrea să susțină autoritatea statulu. Acesta o credem, căci este datoriu lui ca ministru și șefu alu guvernulu, și în ceea ce privește persoana Esceleței Sale ni-a dat destule doveđi, că scie să fiă chiar mai autoritaru decâtu a fostu urgisitul Bach în timpul regimulu absolutist.

Și ordonanța relativă la purtarea colorilor, dela 24 Noemvre anul trecut, ni se spune, a avut numai scopulu de-a susține autoritatea statulu.

Ce s'a întâmplat însu? Indată după publicarea acelei ordonanțe. fișpanii, solgăbirii și procurorii din Ardealu au deschis campania în contra colorilor roșu-galbenu-venetu ale Românilor sub cuventu că aceste colori aru demonstra în contra statulu, a căruia autoritate guvernulu și organele lui datoru sunt să-o apere.

E vorba aici de ministeriulu d-lui Tisza și de funcționari lui administrativi. Ei bine, n'au serbatu ore aceștia anul trecut iubileulu de zece ani de când stăpănu lor se află în fruntea guvernulu Ungariei? Cum vine că ministru de interne și organele lui abia după zece ani de guvernare găsescu că folosirea colorilor roșu-galbenu-venetu din partea Românilor este periculoasă statulu și subminză autoritatea lui?

De ce nu erau periculoase aceste colori când corteșii unguri mergeau cu steguri mari roșu-galbenu-venetu acompanyați de gendarmi prin satele române ca să ducă pe alegătorii români la urnă să voteze pentru d. Tisza?

Autoritatea statulu, înțelegem, trebuie să fiă susținută ori și unde, dér ore decât în adevăr acele colori lovescu în față acesta autoritate, nu merită ministru-președinte Tisza de a fi pus în stare de acușățiune, pentru că nu numai le-a tolerat zece ani de zile, ci s'a și folosit de ele în scopuri electorale?

Și cum rămâne cu autoritatea statulu? Pentru ca acesta să fiă susținută nu se cere ore înainte de tote ca guvernulu să-și păstreze autoritatea sa propriă? Cum și-o va păstra însu, când adu tereșce pe țeranu cu stegulu roșu-galbenu-venetu la urnă, ér mâne fi pedepsescu pentru că au jucat Călușerulu încinși cu brêne de aceleași colori?

Va recunoșce ori și ce omu nepreocupat, că printr'o asemenea purtare contradicțore și prin aceea că o ordonanță neprecisată a ministru lui să interpretă și se aplică în fie-care comitat

altfelu, unii găsind, că e oprită numai folosirea stegurilor, alții aflând periculoase și brênele și alții chiar și nojițele dela opinci, va recunoșce, dăcem, ori ce omu cu mînte, că acesta nu este modalitatea nemerită spre a face pe popor să respecte autoritatea statulu.

Cu greu ne vine a crede, că d-lu Tisza n'a sêmțitu înconvenientulu atitudinei sale în afacerea cu colorile. Dér înzadar. Spiritele ce le-a deșteptat nu-i mai lasă timp să se gândescă. Molochulu șovinismulu deslântit își pretinde țilnicu victimele sale. Foile maghiare țipă ca din gura șerpelui, că s'au sdruncinat temelile statulu pentru că țeranii din cutare comună au primitu călări, după obiceiulu țerii, pe vr'unu episcopu cu câte unu stegulețu roșu-galbenu-venetu, séu ca Călușerii de colo și de colo au săltat voinicesce încinși cu brêne românesci.

Dacă n'ar răspunde cu nimic la aceste strigăte și țipete sêlbătime d-lu Tisza ar fi în pericol să-și perdă popularitatea care-lu ține la guvern. A răspunsu dér și în afacerea colorilor cu ordonanța, care opresce purtarea „insemnelor străine.“

E clar că intențiunea a fostu de a lovî în vechile datine ale poporulu român. Șoviniștii din țera au înțelesu intențiunea și étă că-i vedem acum confiscând chiar și brênele tinerilor români din Bistrița.

Ca să pôtă fi lovite, colorile noastre au fostu declarate de „străine“. Zece ani de zile d-lu Tisza nu le-a cunoscut de străine. Colegulu séu Trefort când înainte cu câțiva ani a vizitat ținutul nostru a fostu acompianat de doi călăreți români marțiali cu stegulu roșu-galbenu-venetu, și nu scim să se fi sêmțitu că s'ar afla într'o țera străină.

Sciea prea bine d-lu Tisza că nu sunt străine colorile acele, dér ce era să facă ca să împlinescă dorința șoviniștilor și să le oprască?

Esceleța Sa ar fi pututu să dăcă, cum a dăsu de curendă comitele Bethlen, că Ardélulu nu mai există politicesce, că există numai miseria ardelenescă și acesta nu mai este permis a se glorifica cu colorile vechi ardelenesci.

Ne putem însu ușor esplica de ce d-lu Tisza s'a ferit de a da lucrulu adevăratulu séu înțelesu oprind purtarea colorilor ardelenesci. Mai întâiu trebuia să se aducă pentru acesta o lege deosebită deorece art. de lege XXI din 1848 nu se estinde și asupra Transilvaniei, apoi nu putea să-i convină ministru de a pune la ordine zilei cestiunea transilvană prin ordonanța sa.

Dér ceea ce a voit să evite ministru, făcu acum cu prisos fișpanii și solgăbirii lui prin acușățiunile și prigonirile lor.

Acesta este, afară de sentințele condamnătore, cari produc atâta amărăciune în popor, rezultatulu desu memoratei ordonanțe a domnulu Tisza.

(Unu articulu finalu va urma.)

Pactulu austro-ungaru.

Se scie că guvernulu austriac încunoscintase pe celu ungurescu despre modificările făcute de Reichsrathulu austriac în proiectulu de tarif vama. Acum a trimes guvernulu ungurescu răspunsulu séu la Viena. Acestu răspuns respinge orice tractare meritorică a obiectulu și se mărginesce a constata, că guvernulu din Peșta își manține punctulu séu de vedere principiaru ca mai nainte; intru câtu însu guvernulu austriac aru stărui să se facă tractări noue, cei din Peșta dorescu ca consultările să începă în a doua jumătate a lunei Augustu.

După cum spune „P. Lloyd“, cercurile dăttore de tonu din Peșta nu voescu guvernulu ungurescu să complice situațiunea guvernulu austriac. Cu tote astea taxa vama de 2 fl. pe petroleu, stabilită de cei din Viena, nu o pôte primi. Dér chiar decât ar fi să pri-

mescă o taxă ôrecare, atunci ar face-o acesta în schimbulu unor compensațiuni potrivite. Astfelu stă afacerea. Dacă pactulu nu s'a încheiat până acum, de vină sunt cei din Viena, dăca foia de mai susu, și guvernulu ungurescu n'are nici o cauză d'a grăbi încheierea lui făcend jertfe mari. Rămâne să ia inițiativa guvernulu austriac și să grăbescă a încheia pactulu, fiindu că elu e mai multu interesat în cauză.

Naționalitățile în Austro-Ungaria.

Cetim în diarul „Le Temps“ din Parisu:

Lupta naționalităților continuă în Austria cu diverse incidente și ia, mai cu sémă în Boemia, unde Cehii și Germanii se încolțesc d'aprope, o întindere, ce crește. Cu totă opunerea autorităților, elementele germanice ale populațiunii se coalizează sub diverse forme și încercă să realizeze în parte împărțela Boemiei între cele două rase cari o locuescu, împărțela care, după cum se scie, face parte din programa stângei înaintate din Parlamentulu din Viena.

Membrii germani din consiliulu de agricultură pentru Boemia, dându-și acum câțva timp dimisiunile și guvernulu refuzand d'a despărți în două această adunare, proprietarii funciari cei mari de limba germană au fundat o uniune centrală a asociațiunilor agricole de naționalitatea lor, care se vegheze asupra intereselor lor fără a cere statulu ajutore. Acesta uniune dispune deja de mijloce foarte mari și numără multu aderenți. Agricultorii cehi și germani au încetat în faptu d'a mai avé aceeași administrațiune.

Lucrătorii germani din Praga au fundat la rândulu lor o asociațiune particulară, care număra acum doi ani numai 43 membri, și care are astăzi 3200. Acesta asociațiune organizează esposițiuni industriale; cea din anul acesta a fostu deschisă într'unu modu îndestulu de strălucitu, desi autoritățile interziseseră comitetulu d'a decora edificiulu în care se află, pentru cuventu, că jumătate din drapelele ce erau să fiă întrebuințate în scopulu acesta avé vechile colori germane: roșu, negru și galben. Acum câteva zile, a mai oprită această asociațiune d'a organisa orice solemnitate pentru inaugurarea, în gradina sa privată, a unei statue a împăratulu Iosif II, suveranulu liberal și germanofilu pentru care partida germană are unu adevăratu cultu.

Aceste fapte, la cari trebuie a mai adăoga și activitatea asociațiunii scolare germane din Boemia, precum și ceremoniile făcute cu ocaziunea inaugurării statuei poetulu Anastasiu Grün, la Leybach, arată că partida germană se apără din tote puterile în contra Slavilor, în întreaga monarchie. Austria este încă departe d'a înfățișa spectacolulu unirei ș'ală concordiei pe care ilu recomandă devisa Habsburgilor: „Viribus unitis“, atătu în Cisleitania, câtu și în Transilvania, unde Ungurii nu pôtă să „maghiarizeze“ nici pe Români, nici pe Sasii din Transilvania.

Politica Rusiei.

Diarul „Neue Freie Presse“ i se comunică din Petersburgu următorele:

Unele diare rusesci comentăză hotărîrea luată în modul următor:

Incorporarea Bosniei și Hertegovinei de către Austro-Ungaria nu mai pôte fi pusă la îndoială, precum nu mai pôte fi îndoios că Rusia se va mai încerca d'a împedica această incorporare. De aceea cabinetulu din Petersburgu, pentru ca să nu mai întâmpine nici o rezistență, s'a grăbit să înlătore o dispozițiune din tratatulu care nu este de locu favorabilă Rusiei. Rusia și de acum înainte, fără să se gândescă la rebelu, va căuta să se despăgubescă, câtu numai li va fi posibilu, pentru perderea influinței sale în Bulgaria și pentru aneșarea provinciilor ocupate de către Austro-Ungaria.

Memoriulu bosniaco-ertegovineanu.

(Fine.)

O minune! Suntemu competenți a plăti impositelle și nu suntemu competenți să cunoșcemu pe funcționari

cei rîi și s'e-i înlocuim! Suntem competenți a umple buzunarul și stomacul Austriei, și nu suntem competenți să ne promulgăm legi potrivite cu trebuințele și spiritul provinciilor noastre și cu cerințele secolului XIX!

Libertatea presei, libertatea întrunirilor și de asociațiune sunt cel mai bun lucru pentru dezvoltarea intelectuală a poporului; și pentru a ține mai bine, acestea sunt arterele civilizațiunii. Aceea ce ochii sunt la om, libertatea presei e pentru un popor. Acestă lumină sacră a libertății spiritului uman, nu numai că a fost depărtată din Bosnia și Herțegovina de către Austria, dar ea a fost stinsă cu desăvîșire, pe când, după cum se știe de totă lumea, ocupațiunea despotică a Rusiei a adus și lăsat în Bulgaria și în Rumelia orientală libertatea presei, a întrunirilor și a asociațiunii.

Statistica este o știință foarte importantă. Ea ne spune, că în anul 1882 și 1883 se aflau 995,000 de locuitori în Rumelia orientală și că în anii aceștia au numărăți 23 școli primare pentru băieți, și 8 pentru fete, plus 2 școli reale pentru băieți și două pentru fete. În aceste școli primare au avut 4350 de elevi. Tot în acești ani au fost în regatul Croato-Slavonian 1,250,000 locuitori și au avut 9 gimnasilor, o școală reală, 3 jumătăți de gimnasilor reale etc. etc. și în toate aceste școli erau 3210 elevi. Se știe, că Rumelia orientală este cultivată și organizată, de câtva timp, de elevi și ofițeri ruși; în Croația și Slavonia această nobilă încercare s'a dat pe mâna elevilor și ofițerilor austriaci.

Prin aceste comparațiuni nu tindem a lăuda regimul despotice al Rusiei și nici nu dorim ca să vedem revenind justiția Coranului turcesc. Rămân acestea în pacea uitării adânci. Voim numai să demonstrăm, că libertatea dată de Austro-Ungaria e mai rea decât sclăvia turcescă și că Austria cu organizațiunea sa biurocratică și aristocratică, cu intrigile iesuiticilor și spionilor săi, nu e demnă a organiza, a libera și a face să prospere popoarele din Orient, care aspiră la democrație și luptă pentru progres.

Ore această putere poate ea libera pe cineva și să-l facă să prospere, când chiar statistica ei ne arată, că în 1870 a avut 6119 casuri de execuțiuni silite pentru a încasa dările și în 1881 a avut 12,455 casuri asemănătoare, prin mijlocul cărora a făcut să intre cu forța prin ajutorul gendarmilor și al baionetelor tocmai 22,230,000 fl. în casa statului? Totu statisticul Alfred Sceni jun. ne spune, că în 1873 au fost în Austria 184,754 săraci, care au trăit din mila publică și în 1882 acest număr a crescut la cifra de 242,890. În 1877 ea a avut 378,744 condamnați și în 1881 acest număr a atins cifra de 437,720. Admirabil progres!

Înțelept și drept e a se numi și manține prin forță un falit în calitate de tutore al unui popor tinere și plin de energie? Raționabil este a se încredința liberarea și organizarea unui popor, unei țări, și unui stat, care și-a petrecut timpul recompensându pe iesuiți, urgisiți de totă lumea, distrugându alte națiuni luându-le pământurile? Archivele militare spun această,

afirmându, că în timpul acestor 378 ani din urmă, Austria a avut 6889 de războaie cu diferite popoare și cu vecinii ei.

Ni se va ține, că multe din aceste măsuri se iau și la alte popoare civilizate. E nedemn înșe de știință și dezvoltarea istoriei a da unei națiuni, de curându emancipate, organizațiunea unui stat aristocratic și biurocratic în culmea decădınței și mai cu seamă o organizațiune ca cea a imperiului austriac.

Memoriul face apelul la puteri, ca să scape Bosnia și Herțegovina de ocupațiunea austriacă, devenind aceste provincii împreună cu departamentul Novi-Bazar un stat autonom și liber, cum era Rumelia orientală. Apoi continuă:

Toți aceia, care au luat parte la insurecțiunea din 75 au câștigat câte ceva, și încă și acei care n'au luat parte au obținut beneficii. Și noi, care am fost investigatorii și întâii a face această insurecțiune, care am adus rebelul din 1877, nu numai că n'am profitat de nimic, dar ni s'a impus și ocupațiunea omoritoare și iesuitică a Austriei; și astfel am devenit podul pe d'asupra căruia Austria speră a se întinde până la Salonic pentru a face fericirea fraților noștri Sârbi, Bulgari, Greci, Albanesi și Coșo-vlahi (români) cu carneficii, iesuiții și exploataorii săi.

Dacă în al 19-lea secol vocea dreptății și a libertății mai e încă stimată, dacă cineva voiesce ca la noi să domnescă pacea și ca poporul să progreseze, trebuie a se asculta atunci dreapta noastră rugăciune și a ni se da sprijinul. Mai târziu, sub un regim autonom, poporul va hotărî, printr'un plebiscit, până la ce punct trebuie să fie unită Bosnia și Herțegovina. Propunem această, pentru că înțelegem neplăcuta nouă că Austria voiesce, coste oricâtă ar costa, să anexeze Bosnia și Herțegovina și astfel precum am spus-o să se deschidă calea la Salonic.

Dacă s'ar face acest plebiscit acum, după cum este vorba, acest plebiscit nu va avea un rezultat favorabil pentru popor, pe cât timp va fi condus de Austria cu gendarmii, soldații, călăii, spionii iesuiții și funcționarii săi. Aceste legiuni de oameni plătiți de Austria vor înșela pe popor și îl vor aduce să voteze în profitul lor. Poporul nostru s'ar uni mai ușor cu Turcii decât cu Austria, căci dacă Turcia este brutală și necivilizată, ea nu e atât de falsă, atât de nedreaptă și atât de infectată de veninul biurocratic ca Austria.

Odată d-lu Gladstone a zis, că în nici o parte a globului, pe care trăim, Austria n'a fost în stare să facă vr'un bine.

Memoriul încheie apelându încă odată la puteri, că să intervină pentru Bosnia și Herțegovina, făcându un sacrificiu pentru cauza dreptății și libertății, a progresului și civilizațiunii, a păcii generale și solidarității internaționale.

SCRIRILE DILEI.

Diarul maghiar guvernamental „Pécs” scrie, că locotenentul în rezervă *Herbert*, care actualmente este

subnotarul orașului Pécs, auzind că cu ocaziunea demonstrațiilor contra lui Jansky, un alt ofițer în activitate, locotenentul *Christen*, din regimentul 52, a înjurat pe Maghiari, în semn de răzbunare, s'a exprimat în prezența acestuia cu privire la ofițerii din armata comună, că: „un ofițer ca acela, care trăse aici și insultă pe Maghiari, ar trebui alungat cu biciul afară din țară.” Pentru aceste vorbe *Christen* l'a acuzat pe *Herbert* la comanda militară; acesta însă n'a voit să se prezinte la judecată, și a negat competența forului militar sub pretext, că astfel de cauze se țin de legea civilă. Urmarea a fost, că *Herbert* fu șters din lista ofițerilor. În incidentul acesta privesc și diarele ungurești un mare scandal militar. — Incep să se ivească floricele demonstrațiilor din Peșta.

—x—

La petrecerea de vîră, arangiată de *studenții universitari din Arad*, n'a luat parte nici un singur ofițer. Casul acesta, neobișnuit până acum, a făcut mare impresiune asupra Maghiarilor. Causa se ține, că ar fi demonstrațiile contra lui Jansky, la care și studenții universitari au luat parte.

—x—

Din cauză că în biserica rom. cat. din *Arad* este obiceiul de a se ține în fiecare Duminică și sărbătoare predicile urmate după săvîșirea serviciului divin în limba germană, și totu în limba germană se cântă și psalmii obișnuiți la vecernie, avocatul *Arkay Kalman*, care este totodată și deputatul orașului, a propus corporațiunii orașenești, ca să provoace episcopia din *Timișoara*, ca *exclusiv* numai în limba ungurească să se execute cântările și cuvîntările sacre din biserică. Vestea această o anunță diarele ungurești sub titlul „maghiarizarea *Aradului*.” — Noi ținem: cu un fiasco mai mult în analele maghiarizării!

—x—

Esamenele de calificățiune învățătoresc ale învățătorilor români gr. or. din *Transilvania* s'au început Marți în 1/13 a. l. c. în *Sibiu*. Numărul celor ce au concurat și s'au prezentat în estă un număr de 142. Marți a fost examenul scripturice. Tema română a fost: „Cum trebuie să fie învățătorul bun? (Insușirile lui).” Din limba maghiară s'a dat temă liberă de concept în ungurește. Mercuri s'a început examenul oral, spune „*Telegraful Român*.”

—x—

Ministrul de interne ungurești a interzis debitul postal pentru teritoriul coronei ungurești din *Italia*, „*L'Eco dell' Alpe Giulia*, ce apare în *Milan*, sub pretext că ar profesa principii irredentiste.

—x—

Cetim în „*Telegraful*”: O noutate frumoasă. Domnul *N. Slivici*, unul din comercianții de frunte giurgiuveni, a instalat în comuna *Stoenesc*, 10 kilometri depărtare de orașul *Băracal*, o fabrică de cherestea cu aburi, care se aprovizionează cu lemne brute de brad din munții *Velcei* și pe care le coboară prin plute pe apa *Oltului* până la fabrică. Ecă încă o fabrică română

FOILETONU.

Balade populare române.

Din giurul Năședului.
Adunate de **Iuliu Bugnariu**.

I.

Nevesténca.

A făcut mama făcut
Un pruncuț de siru mai mic;
Vineri s'era l'a făcutu,
Sambătă l'a botezat,
Duminică l'a 'nsurat,
Luni la oște l'a plecat,
Și atunci așa m'ă ținea:
— „Măicuțo, dulcea mea,
Ține-mă nevastă frumoasă
Cu ce ai mai scump în casă:
Totu cu turte și cu vin,
Doră șede până vin!”
Măicăsa-i făgăduia,
Pân' ce n' codru s'afunda,
Apoi acasă 'ntornă
Și din gură cuvîntă:
— „Vino tu noră cu mine
Să 'ți arăt chilile,
Să vezi, ce-i în dînele,
Că io mă tem c'oiu muri,
Slugile te-oră celui!”

Nevesténca o ascultă
Și sócră sa o băgă
Intr'o cas' afurisită
De optu ani necurățită,
De sóre nestrăbătută
Și de focu neincălțită.
Ea acolo suspina,
Lui Dumneșeu se ruga:
— „Poruncesce, Dîmne sfinte,
Dîmne sfinte și părinte,

Să se 'mpace împăratul
Și ăr să m'ă vină bărbatul;
Căci acuma m'am urit
De cântecul brîșcelor,
De șuerul șerpilor,
De rîcîla pietrilor!”

Nici anulă că nu trecea
Și bărbatuii îi venea,
Dér nevasta nu 'și găsea
Și din graiu așa ținea:
— „Măicuțo, dulcea mea,
Unde m'ă este nevasta?
Or nu i-ai dat ce-am zis eu,
De m'ă urit așa rău?”
— „Dragulă mamii, fiu dorit,
Nevasta ța a murit,
Când tu de acas-ai pornit,
Și numai de dorul t'eu
Am băgat'o 'n coperșeu!”
— „Măicuțo, dulcea mea,
Vin arată-mi tu grîpa,
Ca să m'ă stîmpărî inima;
Vin arată-mă mormîntul,
Ca să m'ă stîmpărî sufletul!”
Măicăsa îl amăgia
Și din graiu așa ținea:
— „Dragulă mamii, fiu dorit,
Grîpa e greu de găsit,
Că de când ea a murit
Erbă verde-a răsărit
Și grîpa s'a pajiștit,
Și de când o-am îngropat,
Grîpa i s'a așezat,
Nu-i nădejde de aflat.”

Elu afară că m'ă eșea
Și p'acolo se plimba
Și-i audea gîrița,

*) Cosciugă.

Cum plîngea, se dăolia,
Lui Dumneșeu se ruga:
— „Poruncesce, Dîmne sfinte,
Dîmne sfinte și părinte,
Să se 'mpace împăratul
Și ăr să m'ă vină bărbatul;
Căci acuma m'am urit
De cântecul brîșcelor,
De șuerul șerpilor,
De rîcîla pietrilor!”

Elu în casă se băgă,
Cătră mă-sa cuvîntă:
— „Dă-mă, măicuțo, cheile
Să descuiu chilile,
Să vedu, ce-i în dînele?
Că tu ai făcut așa
De m'ă-ai închis nevasta!”
— „Dragulă mamii țî le-ășu da,
Dér m'am dus până la rîu,
Cheile m'au fost la brîu
Și le-am scăpatat în rîu.

Elu ómeni că și-a năimit
Și rîul m'ă au stîrpit,
Dér cheile n'au găsit.

Vedîndu, că mă-sa mințesce
Și cheile nu găsește,
Acasă s'a înturnat,
P'unu calu roibă a n'călecat
Și la faur s'a cărat.
— „Fauru, fauru meșteru mare,
Scóte-mă din supărare,
Și m'ă gată cheile,
Că-ți dau banu cu cupele;
Că ia! mama ce-a lucrat,
De când la óste-am plecat:
Mă-ai închis nevasta mea
In chilia d'ă nouă!”

Nici cuvîntul nu 'și sfîrșea,
Faurul chei îi gătia,
Și apoi acasă 'ntorcea,
Ușile le descuia,
Și 'ntr'o cas' afurisită,
De optu ani necurățită,
De sóre nestrăbătută
Și de focu neincălțită,
Și-a găsit nevasta sa
Uscată, ca iedera,
Și slabă, ca mușcele
Colea primăverile.
Elu în brațe o-a luat
Și în casă o-a băgat
Și totu mestecat i-a dat;
Și numai că trimetea:
Șapte cărți
În șapte părți,
Ca să scie împăratul
Patima, ce-a pățit
Și mă-sa ce-a isprăvit.

Multă vreme nu trecea
Și tot domni se stringea
Și legile le făcea:
Cum pe mă-sa s'c omóre?
Să o 'mpușce oră s'o lege?
Or în temniță s'o bage?
Dér nevasta, ingeru blîndu,
Țise cu alu s'eu cuvîntu:
— „Domnilor,

Cinstiților,
Și cinstiți de Dumneșeu
Și voi mai cinsti și eu,
De 'mpușcat n'o 'mpușcați,
În temniță n'o băgați,
Mergă 'n lume și să țîă,
Mie sócră se nu m'ă fiă;
Mergă 'n lume și trăsca,
Mie se nu m'ă poruncesca!”

Cursul la bursa de Viena din 16 Iulie st. n. 1886.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including items like 'Rentă de aur 4%', 'Rentă de hârtie 5%', and 'Bonuri rurale ungare'.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 2 Iulie st. v. 1886.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, including items like 'Renta română (5%)', 'Renta rom. amort. (5%)', and 'Banca națională a României'.

Cursulu pieței Brașov

din 17 Iulie st. n. 1886

Table with exchange rates for Brașov, including 'Bancnote românești', 'Argint românesc', and 'Napoleon-d'ori'.

„AZIENDA“, östr.-franz. Elementar- und Unfall-Versicherungs-Gesellschaft.

Balance sheet for 1885, divided into 'Activa' and 'Passiva' sections with various financial entries and amounts.

Anmerkung: Der in künftigen Jahren fällig werdende Prämienschein-Bestand beläuft sich auf fl. 2.654,566.13

Geprüft und mit den Büchern übereinstimmend befunden:

E. Boisson m. p. L. Weinmann m. p. J. Königswald m. p. Ferdinand Hartwig m. p. Buchhalter.

* Hi von seit 1. Jänner eingegangen fl. 849.140

Die Kronstädter Haupt-Agentchaft.

C. HALMEN.

Advertisement for LE HOUBLON cigarettes, featuring the brand name in large letters and a signature 'Gawley & Henry'.

Text advertisement for 'GAZ. TRANS.' mentioning subscription information and the administrative office.

Avisu d-loru abonati!

Notice to subscribers regarding subscription renewal and payment instructions.

Mersulu trenurilor

pe linia Predealu-Budapesta și pe linia Teiușu-Aradu-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table showing train schedules for various routes including Predealu-Budapesta, Teiușu-Aradu-Budapesta, and Aradu-Timisoara.

Nota: Orele de nopte sunt cele dintre liniile grose.